

בפני ועדת הבחירות המרכזית.

1. ח"כ פרו' אריה אלדד - עוצמה לישראל.
2. ח"כ ד"ר מיכאל בן ארי - עוצמה לישראל.

אשר יהיו מיוצגים על ידי ב"כ ' עו"ד איתמר בן גביר ועו"ד אלעד כהן.

- נגד -

1. רשימת אלתג'מוע אלוטני אלדמוקרטי - בל"ד.
2. רשימת רע"מ - תע"ל.

בקשה לועדת הבחירות שלא לאשר את רשימות המשיבים לפי סעיף 7 א לחוק יסוד הכנסת.

מוגשת בזאת בקשה ולפיה יתבקשו כבוד חברי הועדה להורות על פסילת מועמדותן של המשיבות מלהתמודד בבחירות הקרובות לכנסת. בשל קוצר הזמן נכתבת בקשה זו בקצירת האומר והמבקש יבקש להרחיב עליה בעל פה. אלה הנימוקים בקצרה:

פתח דבר.

1. סעיף 7 א לחוק יסוד הכנסת (להלן החוק) משכילנו כי: "רשימת מועמדים לא תשתתף בבחירות לכנסת ולא יהיה אדם בבחירות מועמד בבחירות לכנסת אם יש במטרותיה או במעשיה של הרשימה או במעשיו של האדם לפי העניין במפורש או במשתמע אחד מאלה, (1) שלילת קיומה של מדינת ישראל כמדינה יהודית. (2) הסתה לגזענות (3) תמיכה במאבק מזויין של מדינת אויב או של ארגון טרור נגד מדינת ישראל"

הצדדים

2. המבקש 1 הינו חבר כנסת מטעם סיעת עוצמה לישראל, פרופסור לרפואה ולשעבר קצין רפואה ראשי. הוא בן לישראל אלדד שהיה ממנהיגי הלח"י ולבתיה ושיץ אלדד וגדל בבית שכל כולו דאגה לעתיד העם היושב בציון.

3. המבקש 2 גם הוא חבר כנסת מטעם סיעת עוצמה לישראל, ד"ר ללימודי ארץ ישראל, גדל בשכונת כפר שלם ומגיל צעיר היה פעיל למען עם ישראל וארץ ישראל ונאבק באויבי ישראל.

4. המשיבה 1 היא רשימת אלתג'מוע אלוטני אלדמוקרטי – בל"ד . מעומד מספר 1 של הרשימה הוא ח"כ ג'מאל זחאלקה , ומועמדת מספר שתיים היא חברת הכנסת חנין זועבי.
5. המשיבה 2 היא רשימת רע"מ תע"ל . מועמד מספר 1 של הרשימה הוא ח"כ אברהים סרסור מועמד מספר 2 הוא ח"כ אחמד טיבי.
6. עניינה של בקשה זו פסילת המשיבות מלהתמודד לבחירות לכנסת.

המסגרת הנורמטיבית.

7. סעיף 7א לחוק היסוד – וכמוהו הוראות דומות בחוקותיהן של מדינות דמוקרטיות – נועד לפתור דילמה קשה שהמדינה הדמוקרטית נתונה בה, שהיא מעין פרדוקס דמוקרטי. דילמה זו נעוצה במתח הקיים, בתוככי הדמוקרטיה, בין שני שיקולים נוגדים. מחד גיסא, עומד השיקול כי הדמוקרטיה מבוססת על שוק חופשי של דעות, וכי כל מפלגה או רשימת מועמדים – גם זו המבקשת לשלול את הדמוקרטיה או לפגוע בה – זכאית להביע את דעתה ולהתמודד באופן שוויוני בבחירות הקובעות את פני החברה. על-פי שיקול זה, שלילת השתתפותן בבחירות של רשימות אנטי-דמוקרטיות אינה עולה בקנה אחד עם הדמוקרטיה עצמה. היא עומדת לכאורה בניגוד לרעיון הבסיסי של קיום "שוק פתוח" של דעות. זאת ועוד, שלילת ההשתתפות של רשימות אנטי-דמוקרטיות על-ידי רוב קיים מעוררת חשש של שימוש לרעה בכוח הרוב תוך דיכוי כוחו הפוליטי של המיעוט. היא גם יכולה להיראות כפתרון קסם, שאינו מטפל בשורש הבעיה אלא מונע את ביטויה ובכך אף מקצין את פעולתן של הרשימות האנטי-דמוקרטיות. מאידיך גיסא, עומד השיקול כי הדמוקרטיה זכאית להגן על עצמה מפני הקמים עליה. זכותה של הדמוקרטיה לשלול את ההשתתפות בהליך הדמוקרטי של רשימות השוללות את הדמוקרטיה עצמה. כדי להוכיח את חיותה אין הדמוקרטיה צריכה לאבד עצמה לדעת. זאת ועוד, מי שאינו מקבל את עקרונות היסוד של הדמוקרטיה ומבקש לשנותם, אינו יכול לבקש להשתתף בדמוקרטיה בשם אותם הכללים. (ראו א.ב. 11280/02 ועדת הבחירות לכנסת השש עשרה נ' ח"כ אחמד טיבי . להלן פרשת טיבי – כל ההדגשות שלנו. המבקשים.).

8. סעיף 7א לחוק-יסוד: הכנסת מבוסס על התפיסה כי "דמוקרטיה רשאית להגן על עצמה מפני כוחות לא דמוקרטיים המבקשים לעשות שימוש בדרכים דמוקרטיות לשם שלילת הדמוקרטיה. זהו הביטוי לרעיון הדמוקרטיה המתגוננת" (רע"א 7504/95 יאסין נ' רשם המפלגות (להלן – פרשת יאסין [8]), בעמ' 71; ראו גם א' בנדור "זכות המועמדות בבחירות לכנסת" [36]). סעיף 7א לחוק היסוד מבטא את המשוואה החוקתית שנקבעה אצלנו בין החירות שהדמוקרטיה מעניקה לכל ביטוי והפלורליזם בהשקפות ובדעות שעליו היא מבוססת לבין ההגנה על המשך קיומה כדמוקרטיה. הוא מבטא את אופייה של ישראל כדמוקרטיה מתגוננת (ראו: פרשת ירדור [1], בעמ' 390; פרשת יאסין [8], בעמ' 71). הוא שומר על אופייה של ישראל כמדינה יהודית ודמוקרטית. פרשנותה של משוואה זו

היא המונחת בפנינו. פרשנות זו חייבת לשמור על האיזון החוקתי העדין. יש לקיים את הזכות לבחור ולהיבחר – שהיא מאושיית המשטר הדמוקרטי – המונחת ביסוד קיומה של ישראל כמדינה דמוקרטית, בלא לפגוע בקיומה כמדינה יהודית, בשלילת הגזענות ובמניעת התמיכה במאבק מזוין נגד המדינה.

9. כדי לקיים איזון עדין זה בין חלקי המשוואה נקבעו על-ידי בית-משפט זה בכמה פסקי-דין מסקנות פרשניות אשר לאורן יש ליישם את הוראותיו של סעיף 7א לחוק-יסוד: הכנסת. פסיקה זו חלה על כל אחת מהעילות למניעת ההשתתפות בבחירות. ביסוד פסיקה זו מונחת התפיסה כי "מניעת השתתפות של מפלגה בבחירות היא צעד קיצוני ביותר. הזכות לבחור ולהיבחר היא זכות חוקתית מהמדרגה העליונה ביותר... כמובן, אין זו זכות מוחלטת, וככל זכות אחרת היא ניתנת להגבלה. עם זאת, ההגבלות המוטלות על זכות זו צריכות להיות מינימאליות, ועליהן להגן על אינטרסים חיוניים ביותר" (בג"ץ 5364/94 ולנר נ' יושב-ראש מפלגת העבודה הישראלית (להלן – פרשת ולנר [9]), בעמ' 800-801). על-כן יש ליישם את הוראותיו של סעיף 7א לחוק-יסוד: הכנסת "תוך אימוץ גישה, המביאה בחשבון את המשקל הרב המיוחס בהתאם לתפיסותינו לחירויות היסוד" (הנשיא שמגר בפרשת ניימן השנייה [3], בעמ' 187).

10. בעניין זה ניתן להצביע על כמה אמות מידה פרשניות אשר נקבעו בפסיקה להפעלתו של סעיף 7א לחוק-יסוד: הכנסת, והמשקפות מגמה מצמצמת זו: ראשית, הפנייה אל מטרותיה של רשימת מועמדים היא פנייה אל "מאפיינים דומיננטיים, הניצבים כמרכזיים בין השאיפות או הפעילויות של הרשימה" (שם, שם). "הסמכות שהוענקה בסעיף 7א איננה מיועדת לדברים שהם שוליים ואשר השלכתם על המכלול הרעיוני או הביצועי איננה משמעותית ורצינית. הכוונה לתופעות... שהן בגדר מאפיינים דומיננטיים, הניצבים כמרכזיים בין השאיפות או הפעילויות של הרשימה" (שם, שם). עניין לנו אפוא במטרות שהן יעד "שליט" (בלשונו של השופט מ' חשין בדיון בפני ועדת הבחירות לכנסת ה-16, פרוטוקול הדיונים של ועדת הבחירות מיום 31.12.2002, בעמ' 612); שנית, מטרותיה הדומיננטיות והמרכזיות של הרשימה – ובאותה מידה מעשיו של מועמד לבחירות במסגרת רשימת מועמדים – נלמדות הן מהצהרות מפורשות שיש בהן היגד ישיר הן ממסקנות מסתברות המשתמעות באופן חד-משמעי (פרשת ניימן השנייה [3], בעמ' 188); שלישית, לא די במטרות בעלות אופי תאורטי. יש להראות כי רשימת המועמדים "פועלת למען מימוש מטרותיה ולשם הפיכתן מרעיון להגשמתו" (שם, בעמ' 196); ראו גם פרשת בן שלום [6], בעמ' 248). חייבת להיות "פעילות בשטח" אשר נועדה להוציא את מטרות הרשימה מהכוח אל הפועל. פעילות זו צריכה להיות חוזרת ונשנית. לא די בפעילות ספורדית. הפעילות צריכה לבוא לידי ביטוי חמור וקיצוני מבחינת עוצמתה (ראו פרשת יאסין [8], בעמ' 66). אכן, הדמוקרטיה אינה נוקטת פעולות כלפי מי שאיננו נוקט בפעולות כלפיה. זוהי הדמוקרטיה המתגוננת, אשר אינה מונעת השתתפות בבחירות של רשימת מועמדים רק בשל מטרותיה של הרשימה, אלא מתגוננת כנגד מעשים המכוונים כלפיה. לבסוף, הראיות המבססות את המטרות והמעשים המביאים לידי מניעת השתתפות של רשימת מועמדים או של מועמד בבחירות לכנסת, צריכות להיות "משכנעות, ברורות וחד-משמעיות" (פרשת ניימן השנייה [3], בעמ' 196; פרשת ניימן הראשונה [2], בעמ' 250).

העובדות.

11. בענייננו נדמה, שהדברים הם משכנעים ברורים וחד משמעיים. במה דברים אמורים:

בל"ד.

- א. בתאריך 16.3.12 השתתפה חברת הכנסת זועבי בצעדת יום הזעם שארגנה ועדת המעקב העליונה בירושלים וחברון במחאה על מדיניות הכיבוש ויהוד שתי הערים וקראה לפלשתנאים לפתוח באינתיפאדה שלישית. (מצ"ב מסומן באות א).
- ב. זמן קצר לפני השבעת הממשלה התראיינה ח"כ זועבי לעיתון פילדלפיה בולטין והתייחסה לגרעין האיראני ואמרה כי: "צריך מישהוא שיאזן את כוחה של ישראל" – מן ההגינות לציין שבתגובת ח"כ זועבי לערוץ 2, היא ניסתה להסביר שצוטטה לא נכון (מסומן באות ב).
- ג. בכתבה ברשת RT אמרה ח"כ זועבי כי: "אין לה שום בעיה עם אירן, אני תומכת בכל ארגון של התנגדות, כל ארגון וחברה שמתנגדת לכיבוש ודאי שאני תומכת בה" (סרטון)
<http://www.youtube.com/watch?v=X5wpyuJT504>
- ד. בראיון באלג'זירה: "משימת המפלגה שלנו היא] לצאת נגד המפעל הציוני, לצאת נגד הגדרת המדינה כמדינת היהודים... המצע [של בל"ד] הזה המתנגד להגדרת המדינה כמדינת היהודים - אני נושאת אותו ונושאת אותו מפלגתי בפרלמנט הישראלי... אנחנו יוצאים נגד האופי הציוני של המדינה. (תאריך לא מצויין בקליפ)
<http://www.youtube.com/watch?v=o51b3bNtsK8>
- ה. בראיון באלג'זירה, 11.2.09 - אנחנו נמצאים בהתנגשות עם המפעל הציוני, אנחנו בהתנגשות עם לב הקונצנזוס הציוני על הגדרת המדינה כמדינת היהודים.
<http://www.youtube.com/watch?v=KCjgKKwGUOw>
- ו. בחודש מאי 2010 ח"כ חנין זועבי חברה זועבי לארגון ה IHH המוכרז כארגון טרור ונטלה חלק אינטגרלי בפעולת טרור נגד חיילי צה"ל ומדינת ישראל. – במהלך אותו אירוע נעשה ניסיון לעשות לינץ בחיילי צה"ל, להשליך חיילים לתוך לב ים, ולפגוע בחיילים בצורה אלימה ביותר כל אלה לנגד עיניה של זועבי.
- ז. בתאריך 15.5.10 פורסם כי חברי הכנסת של בל"ד בהם ח"כ זאחלקה מאיים באינתיפאדה שלישית
<http://www.inn.co.il/News/News.aspx/204346>
(15/05/10)

רע"מ תע"ל.

א. בתאריך 24.5.10 במהלך ראיון לערב חדש הצהיר ח"כ טיבי הצהרה שיש בה כדי להוכיח כי הוא שותף לארגון טרור. במהלך אותו ראיון איים ח"כ טיבי על מדינת ישראל: "כמו שאתם לוחצים על אסירים בבתי כלא אנחנו נלחץ על גלעד שליט" בראיון לערוץ אחמד טיבי:

<http://www.youtube.com/watch?v=nt00Ic-WMHE>

ב. במהלך פעילות שגרתית של טיבי, בשטחי הרשות הפלשתינאית הוא החל לצעוד יחד עם עשרות חמושים לרחובות מחנה הפליטים, כשהם עטויים בתחפושות של חגורות נפץ, חמושים בכלי נשק. חלקם הופיעו במדי צה"ל. ח"כ אחמד טיבי עמד בראש התהלכה וקרא לשים סוף לכיבוש באירוע דיבר גם זכרייה זביידי.

<http://www.ynet.co.il/articles/0,7340,L-3384343,00.html>

ג. במרץ 2012 הטילה ועדת האתיקה בטיבי נזיפה חמורה בשל דבריו בנאום ב"יום השהיד הפלסטיני" ברמאללה, שבו אמר: "אין ערך נעלה יותר מאשר שהאדה. השהיד הוא אשר פורץ את הדרך ומשרטט בדמו את הדרך לחירות ולשחרור... ברכות לאלפי השהידים במולדת ובניכר וברכות לשהידים שלנו ושלכם בקו הירוק. אלה שהכובש רצה שיכנו אותם מחבלים, בעוד שאנו אומרים כי אין דבר נעלה יותר מאלו שמתו למען המולדת".

http://www.youtube.com/watch?v=07Hvd1Z4_TY

ד. ביום שני ה-22 באוגוסט 2011 שיגר ח"כ אברהם סרסור, אגרות בין היתר למזכיר הכללי של הליגה הערבית ושם כתב: "הבעיה הגדולה ביותר לאל-קודס היתה, עודנה ותשאר הכיבוש הישראלי, ואין ביטחון לאסלאמיות ולערביות אל-קודס אלא בשחרורה מאחיזת הכיבוש והשבתה כאחות למכה הקדושה ולעיר מדינה". ישראל, כתב צרצור, חותרת "לייהד את האגן הקדוש" כשהיא מקבלת סיוע בלתי מוגבל מ"ממשלת ישראל, היהדות העולמית והנצרות הציונית". בסיום איגרתו מבקש צרצור פעולה ישירה לשחרור ירושלים: "כפי שאל-קודס הזעיקה בעבר את האומה (המוסלמית) שלה, והיא (האומה המוסלמית) קמה בג'יהאד קבוע עד שחילצה אותה (את אל-קודס) מידי כובשיה, כך היום היא (אל-קודס) מזעיקה את אותה אומה (אסלאמית). (האם ימצאו בה אלה אשר היו בעבר (ויצאו לג'יהאד)? בסוגיית הפיקדון (לשחרור אל-קודס) (לא יימלט איש מבין המנהיגים הערבים המוסלמים משאלה זו הן ע"י ההיסטוריה והן בעולם הבא. עליכם להתכונן (במובן של היערכות צבאית) לתשובה זו."

<http://www.inn.co.il/News/News.aspx/224845>

לחומר מצורפת קלטת המהווה חלק בלתי נפרד מבקשה זו.

נימוקי הבקשה.

12. הנה כי כן, מקריאת האמור לעיל, עולה תמונה קשה, ומדאיגה באשר לרשימות האמורות לעיל.
13. המבקשים יטענו כי מהחומר האמור הוכח מעבר לכל ספק כי המשיבות שוללות את קיומה של מדינת ישראל כמדינה יהודית.
14. המבקשים יטענו כי מהחומר האמור לעיל, הוכח מעבר לכל ספק כי נציגי הרשימות תומכים במאבק מזוין של מדינת אויב או של ארגוני טרור נגד מדינת ישראל.
15. המבקשים יטענו כי הוכח שנציגי המשיבות מבקרים במדינות אויב ותומכים בצוררי ישראל.
16. המבקשים יטענו כי כל מדינה נורמלית הייתה מונעת אפשרות של רשימות התומכות ומזדהות עם אויביה, לפעול מתוך הכנסת. לא ייתכן כי חברי כנסת מתוך כנסת ישראל יסייעו לאויב במלחמה ושלא בשעת מלחמה, יסיתו נגד המדינה ומוסדותיה, יקראו למאבק מזוין בישראל, ויותר להם להתמודד לכנסת בשם הדמוקרטיה.....
17. זאת ועוד, נבצר מבינתם של המבקשים להבין כיצד אנשים המנהלים מפגשים ושיחות עם צוררי ישראל, עם מי שמעוניין בהשמדת המדינה, ועושים זאת תוך שהם מצהירים בריש גליי שאינם פועלים בשם האינטרס של ישראל רשאים להתמודד בבחירות לכנסת.
18. יתר על כן, קריאת הדברים החמורים והקשים מלמדים כי על פי האידאולוגיה של המשיבות, הם כלל לא מעוניינים לראות במדינת ישראל מדינה יהודית ולמעשה הם שוללים את קיומה של מדינה זו. רק בשל כך יש לפסול אותם מלהתמודד לכנסת.
19. ואם לא די בכל אלה, הרי שכאשר אותם חברי כנסת מצהירים כי ימשיכו בהתנהגותם הנלוזה, העבריינית, הפלילית, הם מוסיפים חטא על פשע!
20. סוף דבר: סעיף 7 א, לחוק היסוד, אינו בבחינת סעיף מהמילון אלא חוק שאמורים וחייבים לקיים! אם כבוד חברי הועדה לא יורו על פסילה מיידית של רשימות אלה מריצה לכנסת הרי שיש בכך כדי להפוך את סעיף 7 א לחוק בבחינת אות מתה, ויהיה בכך כדי לפגוע במדינת ישראל, בחיילי צבא הגנה לישראל ובדמוקרטיה הישראלית.
21. אכן יש להתיר חופש ביטוי, יש להתיר קיומן של דעות המקוממות ואפילו מרגיזות ומגעילות ואולם חופש הביטוי איננה מילת קסם הפותחת כל שער! מי שפועל נגד המדינה, מי שנלחם נגד צבא הגנה לישראל, מי שמלבה את האש והיצרים ומי ששולל את קיומה של ישראל כמדינה יהודית אין מקומו בבית המחוקקים של אותה מדינה יהודית.

אשר על כן ולאור כל האמור לעיל יתבקשו כבוד חברי הועדה להורות על פסילת
המשיבות מהתמודדות בבחירות לכנסת.

ח"כ די"ר מיכאל בן ארי.

ג/מיכאל בן ארי

ח"כ פרופסור אריה אלדד.

אריה אלדד